

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Саидзода Ниёзмухаммад Саид дар мавзӯи «Ҷанбаи педагогии ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Диссертатсияи номздии унвончу Саидзода Ниёзмухаммад Саид «Ҷанбаи педагогии ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ» ба бандҳои зерини шиносномаи ихтисоси илмии 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мувофиқ мебошад:

– банди 3 – «Антропологияи педагогӣ» (низомҳои /шароитҳои/ рушди шахс дар ҷараёни таълим, тарбия, таҳсилот);

– банди 4 – «Назария ва концепсияи таълим» (қонқниятҳо, принципҳои таълими кӯдак дар давраҳои гуногуни ба камол расидани ӯ; фардиқунонӣ ва тафриқии таълим; намудҳо ва амсилаҳои таълим, доираи татбиқи онҳо; технологияҳои таълим; концепсияҳои рушди таъминоти таълимӣ-тарбиявии раванди таълим ва воситаҳои таълим, махсусиятҳои таълим дар зинаҳои гуногуни таҳсилот).

Мубрамии мавзӯи интихобнамудаи унвончу аз он бармеояд, ки меъёрҳои ахлоқӣ, ки дар ҷомеа ҳамчун қонуни наонавишта қабул шудаанд ва дар баробари падидаи иҷтимоӣ буданашон мисли дигар падидаҳо ҳамеша дар ҳоли тағйиру тақвирӣ мебошанд, ва ҳамчун меъёр муносибатҳои иҷтимоиро идора мекунанд, мавқеи хосеро дар ҷомеа касб менамоянд. Боиси зикр ва тавачҷуҳ мебошад, ки дар вазъияти ҷаҳонишавӣ ҳифзи дифои анъана ва суннатҳои деринаи муносибати инсонӣ, ки дар таърихи миллати мо ба қарри асрҳо реша рондааст, кори осон нест. Дар ин радиф дастовардҳои ахлоқии ҷомеаро низ ҳимоя кардан, аз вазифаҳои аввалиндараҷаи муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ ва оила маҳсуб мешавад. Аз ин рӯ дар мавриди таълиму тарбия мо дар кӯлвори

худ таҷрибаи ғанӣ ва мероси гаронбаҳо дорем, ки он метавонад имконияти васеъро дар ислоҳи ҷомеа, махсусан ахлоқи насли наврас фароҳам оварад.

Маҳз, гуфтаҳои болозикр унвончу Саидзода Ниёзмухаммад Саидро водор сохтааст, ки мавзуи «Ҷанбаи педагогии ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ»-ро ба сифати таҳқиқоти диссертатсионӣ интихоб намояд, зеро таҳкурсии ахлоқи шоистаи насли ҷавон маҳз дар синни хурди мактабӣ гузошта мешавад.

Мубрамии мавзуи интихобнамудаи унвончу боз дар он зоҳир меёбад, ки мактаббачагони хурдсол ҳануз дар ин ё он вазъиятҳои гуногун дар интихоби рафторҳои муносибати ахлоқӣ душворӣ мекашанд. Вобаста ба мубрам будани мавзуи таҳқиқоти илмӣ унвончу мақсад гузоштааст, ки шароитҳои қобили қабули педагогиро ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккули додани ҷуръатнокии ахлоқӣ аз ҷиҳат илмӣ-назариявӣ асоснок намояд.

Унвончу барои дар амал татбиқ намудани фарзияи таҳқиқот кӯшиши зиёд ба харҷ додааст, яъне пешниҳод шудааст, ки ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқӣ дар мактаббачагони хурдсол дар сурате самаранок мегардад, ки агар амсилаи ташаккули салоҳиятнокии омӯзгорони ояндаи синфҳои ибтидоӣ дар тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол таҳия карда шавад; технологияи бонизомии ташкилшудаи муосир барои омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ таҳия карда шавад, ки дар он авлавият ба мазмун, методҳо, воситаҳо ва шаклҳои тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагон дода шавад; мазмуни тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ аз нуқтаи назари ворид сохтани онҳо ба ҷаҳони мураккаби арзишҳои инсонӣ ва андухтани малакаи ба рафтору кирдори худ ва рафтору кирдори рафиқони худ баҳо дода тавоништан нигаронида шавад; мактаббачагони хурдсол ба намудҳои гуногуни корҳои ҷамъиятии коллективона бо мақсади мунтазам ғанӣ гардонидани таҷрибаи содир намудани ҷуръатнокии ахлоқӣ ҷалб карда шаванд.

Ҷараёни ташкилу гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ ба унвончу имконият додааст, ки фарзияи таҳқиқотро бо боварӣ амалӣ намояд.

Навгонии илмии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳодшаванда аз он гувоҳӣ медиҳанд, ки унвончу оид ба проблемаи таҳқиқот дониши хуби назариявӣ-илмӣ дорад, бо адабиёти илмӣ-педагогӣ хуб шинос аст ва аз ҳама муҳимаш адабиёти илмиро дар таҳқиқот хуб истифода бурда метавонад. Махсусан, таҳлилҳои дар зербандҳои яқум ва дуҷуми боби яқуми диссертатсия

овардашуда оид ба асарҳои олимони пояи илмӣ дошта, далелнок ва боварибахш мебошанд. Дар асоси омӯзиши адабиёти илмӣ-педагогӣ ва гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ ҳуди унвончу низ ҳулосаҳои мантиқан илмӣ баровардааст.

Ҳамин тавр, унвончу дар зимн, ҳулоса намудааст, ки «барои боз ҳам васеъ намудани тасаввуроти мактаббачагони хурдсол оид ба қонуни қоидаҳои ахлоқ онҳоро лозим аст, ки як миқдори муайяни донишҳои ахлоқиро ҳануз дар давраи томактабӣ дар хотираи худ нигоҳ доранд, то дар ҳаёти ҳаррӯзаи ҳеш онро истифода карда тавонанд. Барои он ки дар мактаббачагони хурдсол рафторҳои ахлоқӣ ташаккул дода шавад, зарур аст, ки дар назди онҳо иҷрои ягон қору амали навро гузоштан лозим, то ки ҳангоми иҷрои ин қор вобаста ба шароити нав ӯ аз донишҳои ахлоқии захиракардаи ҳеш истифода бурда тавонад. Ин боваринокӣ, қавииродагӣ ва ҷуръатнокиро дар мактаббачагони хурдсол ташаккул медиҳад (саҳ. 84).

Дар рафти таҳқиқот муайян карда шудааст, ки зоҳир намудани рафтори бошуурона дар ин ё он ҳолату вазъияти муайян, ҷузъи марказӣ ва маҳсули асосии тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ ба ҳисоб меравад. Рафтори бошуурона, ки дар заминаи омилҳои иҷтимоӣ-ҷамъиятӣ зухур меёбад, яке аз нишондиҳандаҳои тарбиянокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол шуморида мешавад. Ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар сурате натиҷаи дилхоҳ медиҳад, ки агар омӯзгорон қорҳои гуногуни коллективонаро ташкил намоянд ва иштироки ҳар як мактаббачаро дар ин фаъолият таъмин намоянд.

Унвончу дар зербанди дуҷуми боби якуми диссертатсия қисмҳои таркибии тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсолро аз ҷиҳати илмӣ муайян намудааст, ки зеринҳо мебошанд: неқдилӣ; саховатпешагӣ; таҳаммулпазирӣ; дастқушодӣ; дақиққорӣ; адолатпешагӣ; боназоқатӣ; қарзи вичдон; неққорӣ; оромтабиатӣ; тараҳум; рафоқат. Дар зербанди мазкур вобаста ба ҳар як қисмҳои таркибии болозикр ҳам аз ҷиҳати назариявӣ ҳам аз ҷиҳати амалӣ вобаста ба хусусиятҳои педагогию психологии мактаббачагони хурдсол мисолҳои ҷолиб манзур карда шудааст.

Аз рӯйи ақидаи унвончу дар қори тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол қисмҳои аз ҳам ҷудо, ки ба таври алоҳидагӣ ба шахсияти онҳо таъсир мерасонида бошанд, вучуд надорад, яне қисмҳои таркибӣ якдигарро пурра мекунанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии ҳулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда аз ҷиҳати методологӣ илман асоснок буда, имкон медиҳанд, ки дар омӯзгорон муносибати босалоҳият ба ташаккули ҷуръатнокии

ахлоқии мактаббачагони хурдсол ошкор карда шавад ва истифодаи маҷмуи шаклу усулҳои гуногуни тарбиявӣ дар мактаббачагони хурдсол, ки аз мақсад, вазифа ва фарзияи таҳқиқот бармеоянд, амалан ҳангоми гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ бо маҷмуи коркарди миқдории маълумоти бадастомада бо таҳлили сифатии онҳо муқоиса карда шавад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия ироагардида баёнгари онанд, ки унвончу нуқтаи назари худро бо боварӣ асоснок менамояд. Масалан чунин хулосаи унвончу ҷолиб ва илман асоснок мебошад: «Аз рӯи таҷрибаҳои ҳаётии андӯхташуда ва ғайи шудани донишу меъёрҳои ахлоқӣ мактаббачагони хурдсол аллақай шароитҳои аз худ намудани амалҳои иҷтимоии аҳамиятнокро аз худ карда, оҳиста-оҳиста дар онҳо вобаста ба вазъияти баамаломата имкониятҳои қабули қарорҳои имконпазир ба вучуд меояд. Ҳамин тавр, азхудкунии меъёрҳои ахлоқӣ аз ҷониби мактаббачаи хурдсол тақмил ёфтани мегирад, ки ин ба худруштдиҳӣ ва худтақмилдиҳии онҳо мусоидат намуда, дараҷаи тарбиянокии ахлоқии онҳоро мустақкам мегардонад (сах. 21).

Ҳамзамон, нуқтаи назари унвончуро мо аз он ҷиҳат дастгирӣ менамоем, ки ҳанӯз таҷрибаи ҳаётии мактаббачагони хурдсол маҳдуд мебошад ва барои содир намудани рафторҳои қобили қабул дар ин ё он ҳолату вазъият душворӣ мекашанд. Қоидаҳои ахлоқиро бошад, ба ақидаи унвончу мактаббачаи хурдсол аз муаллимону мураббӣён, муҳити атроф ва вазъияти муайяне, ки ӯ ҳаёт ба сар мебарад, меомӯзад. Ба шарофати таҷрибаи ҳаётӣ хонандагон тадричан монеаҳоро бартараф намуда, рафторҳои хуби ахлоқиро анҷом медиҳанд. Таҷрибаи ҳосилшудаи ҳаётӣ имкон медиҳад, ки дар мактаббачагони хурдсол раванди аз худ намудани меъёрҳои ахлоқӣ ва қонуну қоидаҳои рафтор ба маротиб афзоиш ёбад, ки ин дар ғайи гардидани таҷрибаи ахлоқии онҳо шароити мусоид фароҳам меорад.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия аз он иборат аст, ки дар диссертатсияи Саидзода Ниёзмӯҳаммад Саид ғояи асосии пешбар ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқӣ, ташкил намудани корҳои гуногуни коллективона ба ҳисоб меравад. Аз ин хотир унвончу бештар ҳангоми ташкилу гузаронидани корҳои беруназсинфӣ ба корҳои амалӣ диққати махсус додааст. Мушоҳидаҳои унвончу ҳангоми гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ собит сохтааст, ки аксарияти омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ самаранокии фаъолияти корҳои коллективиро дар тарбияи ахлоқии мактаббачагони хурдсол эътироф мекунанд, аммо ба таври мунтазам на ҳамаи онҳо дар амалия аз ин воситаи хеле муфиди

тарбиявӣ бо мақсади дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи чуръатнокии ахлоқӣ истифода мебаранд. Таҳлил ва мушоҳидаҳои унвончу аз таҷрибаи ҳосилшудаи омӯзгорон нишон медиҳад, ки дар аксари муассисаҳои таълимӣ азхудкунии маҳорати ибтидоии фаъолияти ташкилотчигӣ аз ҷониби мактаббачагони хурдсол дида намешавад. Фаъолияти коллективона на ҳамеша воситаи ташаккули рафторҳои ахлоқии мактаббачагони хурдсол маҳсуб меёбад. Дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ фаъолияти коллективонаи мактаббачагони хурдсол танҳо ба ягон мақсади муайян маҳдуд шуда, ба ташкилу гузаронидани чорабиниҳои анъанавии умумимактабӣ табдил меёбанд, ки ташаббускори онҳо бештар омӯзгорон ба ҳисоб мераванд. Дар бисёр ҳолатҳо ин чорабиниҳои коллективона сол аз сол такрор ёфта, дар ниҳояти қор ба расмиятчигӣ табдил меёбанд. Дар натиҷа кӯдакон шавқу ҳавасро нисбат ба қорҳои коллективона аз даст медиҳанд, ки ин имконияти ташаккули малакаи чуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсолро аз байн мебарад. Дар фаъолияти омӯзгорон сӯҳбатҳои бидуни далел аз ҳаёти коллектив ва ҳуди хонандагон мушоҳида қарда мешавад.

Маҳз, бо мақсади баргараф сохтани камбудҳои дар фаъолияти омӯзгори синфҳои ибтидоӣ мавҷудбуда ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи чуръатнокии ахлоқӣ дар боби дуҷуми диссертатсия қорҳои амалии зиёди коллективона ташкил ва гузаронида шудааст. Дар ин бора маводи ҷолиб дар зербанди сеҷуми боби мазқур, ки «Ғанӣ гардонидани малакаи ташаккули чуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар қорҳои гуногуни коллективона» ном дорад, пешниҳод гардидааст. Дар зербанди мазқур гузаронидани сӯҳбатҳои ахлоқӣ, ташкили қорҳои гуногуни коллективона, аз қабилӣ аз ҳазонрезаҳо тоза намудани атрофи таълимгоҳ, ҷамъоварии тухми гулҳо аз қитъаи таълимӣ-таҷрибавии синф, тайёр намудани донхӯрақҳо барои паррандагон, тайёр намудани бозичаҳо барои тарбиятгирандагони муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ, таъмири китобҳои фарсудашудаи китобхонаи мактаб, навбатдорӣ дар синф, тайёр намудани откриткаҳо барои собиқадорони ҷангу меҳнат, коллективона оро додани синф бахшида ба иду ҷашнҳо оварда шудааст, ки бе шуба ҳамаи ин қорҳои тарбиявӣ дар тарбияи ахлоқии мактаббачагони хурдсол тасиргузор мебошанд.

Яке аз ҳадафҳои муҳаққиқ муайян намудани сатҳҳои ташаккулёбии чуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ба ҳисоб меравад. Дар натиҷаи гузаронидани қорҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ се сатҳи ташаккулёбии чуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол муайян қарда шудааст: сатҳи паст бо нишондодҳои зерин тавсиф шудааст:

– набудани низоми донишҳо дар бораи малакаи чуръатнокии ахлоқӣ, риюя накардан ё халалдор кардани меъёрҳои ахлоқи ҷамъиятӣ, ташаккул наёфтани танзимкунандагони ботинии рафтори ахлоқӣ;

– сатҳи миёна бо нишондиҳандаҳои зерин тавсиф шудааст: тасаввуроти нокифоя ва ноустувории тамоюл ба чуръатнокии ахлоқӣ. Баъзе тамоюлҳои арзишӣ устуворанд, боқимондаҳо дар марҳилаи даркшавии онҳо аз ҷониби хонандагон қарор доранд;

– сатҳи баланд бо нишондиҳандаҳои зерин тавсиф шудааст: мавҷудияти донишҳо дар бораи асосҳои чуръатнокии ахлоқӣ ва ташаккулёбии арзишҳои маънавӣ-ахлоқӣ, ки ҳамчун хислати устувори шахсият ба омили муайянкунандаи дохилии рафтор табдил ёфтааст, зоҳир мешаванд. Хонандагони дорои сатҳи баланди чуръатнокии ахлоқӣ бо устуворӣ ва таъсирбахшии зухуроти маънавӣ-иродавӣ, ки дар дарки зарурати воқеии намуди муайяни рафтор асос ёфтаанд, фарқ мекунанд (саҳ. 124 – 125).

Аз ҷониби унвончу дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмии аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионии Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия эътирофшуда 4 мақола интишор карда шудааст. Дар дигар нашрияҳо бошад, аз ҷониби муаллифи диссертатсия 3 мақола интишор гардидааст.

Натиҷаҳои таҳқиқот дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ, ҷаласаҳои шӯъбаи муассисаҳои томақтабӣ ва ибтидоии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ироа гардидаанд.

Автореферати диссертатсия фарогири мазмуни асосии диссертатсия буда, тибқи талаботи мавҷуда омода карда шудааст.

Камбудихо оид ба диссертатсияи Саидзода Ниёзмухаммад.

1. Дар диссертатсия салоҳиятҳои омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи тарбияи чуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол васеътар кушода дода нашудааст.

2. Унвончу зимни гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ сатҳи ташаккул ёфтани чуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсолро муайян намудааст, агар бо мисолҳо пурра мегардиданд, ба манфиати кор мебуд:

3. Дар диссертатсия вобаста ба тарбияи чуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ба масъалаҳои худтакмилдиҳӣ, худрушдиҳӣ муносибати танқидӣ ба рафтори худ камтар таваҷҷуҳ зоҳир карда шудааст.

4. Дар матни диссертатсия баъзе ғалатҳои техникую имлоӣ ба чашм мерасад.

Камбудихои зикргардида ба арзиши баланди илмии таҳқиқоти анҷомдодашуда таъсир намерасонанд ва онҳо барои дар оянда беҳтар гардидани сифати диссертатсия кумак мерасонанд.

ХУЛОСА

1. Мазмуни диссертатсия, хулосаҳои пешниҳодгардида оид ба натиҷаҳои таҳқиқот имкон медиҳанд хулоса намоем, ки мақсад ва вазифаҳои гузошташуда ва фарзияи таҳқиқот татбиқи амалии худро ёфтаанд.

2. Эътимодноки ва асоснокии нуқтаҳои назари илмӣ ва хулосаҳои пешниҳодгардида ба яқдигар муҳолифат намекунанд ва ба мазмуни диссертатсия мувофиқ мебошанд.

3. Метавон гуфт, ки хулоса ва далелҳои дар диссертатсия зикргардидаи муаллиф боътимод, илман асоснок буда, натиҷаҳои тадқиқот, ки аз хулосаҳои мантиқии дар ҷараёни омӯзиши масъалаи ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачавғони хурдсол дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ҳосилшуда бармеоянд, ҳамчун арзиши илмӣ ва эътимоднокии диссертатсия маҳсуб доништа мешаванд.

4. Раванди педагогии ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачавғони хурдсол дар асоси технологияҳои муосир тарҳрезӣ карда шудааст.

5. Диссертатсия, автореферат ва мақолаҳои илмии ҷопшуда доир ба мавзӯи диссертатсия ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илм ҷавобгӯӣ мебошад.

Таҳқиқоти диссертатсионии Саидзода Ниёзмуҳаммад Саид дар мавзӯи «Ҷанбаи педагогии ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ», кори илмии мустақилона баанҷомрасида буда, ба талаботи пешбиниамудаи бандҳои дахлдори «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021 №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯӣ мебошад ва муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот сазовор мебошад.

Тақриз аз ҷониби мудири кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Данғара Ғафурова Дилором Ҷабборовна мураттаб гардидааст.

Тақризи муассисаи пешбар дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ-

назариявии кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Данғара, ки дар он доктараби дараҷаи илмӣ Саидзода Ниёзмухаммад Саид иштирок ва бо маъруза баромад намуд, баррасӣ ва тасдиқ шудааст.

Дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Данғара 12 нафар устодону омӯзгорон иштирок намуданд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» – 12 нафар, «бетараф» – нест, «муқобил» – нест. (қарори ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Данғара аз 04.03.2024, №8).

Раиси ҷаласаи васеи семинари илмӣ-методӣ, мудирони кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Данғара, номзади илмҳои педагогӣ, иҷрокунандаи вазифаи дотсент

Ғафурова Дилором Ҷаборовна

Эксперти таҳқиқоти диссертатсионӣ, номзади илмҳои педагогӣ, иҷрокунандаи вазифаи дотсенти кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Данғара.

Наботов Юсуф Шоабдуллоевич

Котиби ҷаласаи васеи семинари илмӣ-методӣ, номзади илмҳои педагогӣ, иҷрокунандаи вазифаи дотсенти кафедраи педагогика ва психологияи Донишгоҳи давлатии Данғара.

Гулзода Начиба Абдулмаҷид

Имзоҳои Д.Ҷ.Ғафурова, Ш.Ю.Наботов ва Гулзода Н.А.-ро. тасдиқ мекунам.

Сардори ШК ва КМ МДТ «ДДД» Тоирзода С.Т.

11.03.2024

Маълумот барои тамос: Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлати Данғара» МДТ «ДДД» 735320, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Хатлон, ноҳияи Данғара, кӯчаи Маркази 25; Тел: +992 833122-28-06, +992 907773610; E-mail: dddangara_2013@mail.ru, www.dsu.tj